

Hazan Benizli Bahar

– HayrettinYazcı · 01 Ağustos 2011

Gönlümün dağlarına hergün yağıyorken kar
Yorulur kapımızda hazan benizli bahar

Dişediş bir bahisle canlar üstüne talan
Ne bilsin bir çeriyim kıyımdan arda kalan

Zamansız koparılıp bir dağın koyağından
Sonra mahrum edilmek dalından, dayağından

Şaşkın bir ördek gibi salınıp azgın suya
Zifiri karanlıkta düşürülmek pusuya

Koparılıp içimden gidiyordum sürgüne
Kabrimi kaza kaza doğarken yeni güne

Sonra çiçekler ekip gün düşen topraklara
Okurdum birer ayet dallara, yapraklara

Oklarla vurulurdu saldığım hayal atı
Elimiz böğrümüzde beklerken son hasatı

Bin pişman dönerdiler hergün binek taşına
Oysa dünya değmezdi bir damla gözyaşına

Dizilirken geçmişim siyah, sarı albüme
Her dönüşte bir damga vuruyordum kalbime

Dağları sürüklemek organlarla peşinden
Kolay mı zannedersin soyunmak geçmişinden

Göğüslemek tayfunu yüzmeyi öğrenmeden
Yola çıkmak bir daha giden binler dönmeden

Yeşil bir filiz ile bir kuş gagalar camı
Yıllar var açmıyorum ben kimseye odamı

Danesinden ayırıp döverim saplarımı
Elimde yıkıyorum kendi esvaplarımı

Taşı çatlatsa bile rahmetler yağa yağa
Aldırmıyorum artık ne çeya, ne ırmağa

Birşey değişmedi bak, yine yaman gündeyim
Bir damla suya hasret Kerbela demindeyim

Hayrettin YAZICI